

Woonwijk Goese Polder bestaat 50 jaar

De Goese Polder bestaat als woonwijk vijftig jaar. Dat gaat gevierd worden. Hoe? Dat zult u nog wel merken. Eigenlijk bestaat de Goese Polder als gebied al zo'n duizend jaar. Ooit was het hier een gebied waar de zee vrij spel had. Door eb en vloed was het een schorregebied waarbij de zeearm, die we nu kennen als Oosterschelde, de belangrijkste vaargeul was om dit deltagebied te verlaten richting Noordzee. Behalve wat rondtrekkende schaapsherders was er nauwelijks bewoning. Onder leiding van de Abdij van Gent – waar dit gebied bestuurlijk onder viel – werd er begonnen met het aanleggen van dijken waardoor dit gebied, dat we nu kennen als Goese Polder, ingepolderd werd. Het strekte zich uit van 's-Heer Hendrikskinderen tot Kattendijke.

Ter hoogte van de boerderij van Van Noord aan de Westhavendijk was het havenhoofd van Goes. Deze boerderij heet daarom nog steeds 't Hoofdje.

Waar nu de sportvelden zijn was in de zeventiende eeuw de *Westerschans*, een verdedigingswerk om de stad Goes tegen gespuis van over zee te verdedigen. De naam komt nu terug in een nieuw te bouwen woonwijk. We weten niet precies wanneer de eerste bebouwing in de Goese Polder is gekomen, maar het zal ongeveer in de zeventiende en achttiende eeuw zijn geweest dat de eerste boerderijen zich vestigden. Tegenover de molen staat nog het boerderijtje *Klein Frankrijk* als tastbare herinnering. Daarnaast – op de plaats waar nu de keerlus van de ringbaan ligt – stond de boerderij de *Goesche Polder*. Begin negentiende eeuw werd de begraafplaats aangelegd omdat doden vanaf die tijd buiten de stad begraven moesten worden. Aan de andere kant kwam de molen *De Koornbloem*. In de twintigste eeuw was het een gebied dat gedomineerd werd door boomgaarden. In de Cornelisweg staat nog een boerderijtje dat daaraan herinnert, de boomkwekerij van de *Wed. P. de Jongh*.

Woningnood

In de jaren zestig van de twintigste eeuw kwamen er plannen voor stadsuitbreidingen. Nederland had nog volop te maken met woningnood. Er was woningschaarste door de vernielingen in de Tweede Wereldoorlog, in de roes van de bevrijding was er een geboortegolf ontstaan en tot begin jaren zestig moesten nog veel mensen genoegen nemen met een noodwoning. En een groot deel van de woningvoorraad was in zeer slechte staat. De stadsvernieuwingsplannen van de jaren zeventig moesten nog komen. In de jaren zestig werd voorspeld dat Goes zou groeien tot 100.000 inwoners. Daar moesten huizen voor gebouwd worden. In de jaren vijftig waren er al uitbreidingsplannen gerealiseerd, in Goes-oost. In Goes-zuid werd al volop gebouwd maar er moesten nog meer woningen komen.

Artikel uit de PZC van 31 oktober 1969 waar de Goese wethouder Ed Prins (PvdA) de eerste sleutel in de Goese Polder overhandigt aan de heer en mevrouw Van der Post

Het oog viel op de Goese Polder. Een groot gebied waar veel woningen gebouwd konden worden. Minpuntje was dat er vanwege een goede verbinding met de tien jaar eerder gebouwde televisietoren geen hoogbouw kon plaatsvinden. Maar het gemeentebestuur ging voortvarend te werk. Verschillende bouwplannen kwamen er van de tekentafels. Bouwplan 1 was nog niet gereed of bouwplan 2 kwam er al aan. In diezelfde periode werd ook 'de pil' uitgevonden. De Nederlandse Vereniging van Sexuele Hervorming (NVSH) beleefde hoogtijdagen met het geven van voorlichtingsbijeenkomsten. Het aantal grote gezinnen waar soms tien kinderen geen uitzondering was, werd teruggedrongen. Dat was een flinke streep door de bevolkingsprognoses. De woningbouwplannen moesten worden bijgesteld. Gelijktijdig nam ook de welvaart toe. Sommige mensen durfden zelfs de stap te zetten naar een koophuis. In de jaren zeventig werden door het Goese gemeentebestuur de woningbouwplannen voor de Goese Polder dan ook aangepast. Was men eerst van plan overwegend huurhuizen te bouwen, nu kwamen er ook koopwoningen. En omdat het aantal inwoners van Goes aanzienlijk minder hard zou groeien dan eerst verwacht waren er ook minder woningen nodig. Maar zover was het nog niet in 1969 toen de eerste woning werd opgeleverd.

Pioniersgevoel

Die eerste bewoners van die nieuwbouwwijk Goese Polder moeten ook iets van een 'pioniersgevoel' hebben gehad. De PZC kopte in de krant van 21 oktober 1969, bij de uitreiking van de sleutel aan de eerste bewoners dan ook "*Kolonisatie Goese Polder officieel van start.*". Die eerste bewoners waren de heer en mevrouw Van der Post. De eerste tien woningen werden opgeleverd. Hoewel de wijknaam 'Goese Polder' was werd vaak de naam 'Goes-Noord' gebruikt, en dat gebeurt tot op de dag van vandaag. Ook de winkeliers uit Goes-noord hielden bij de uitreiking van de eerste sleutel speciale acties.

En met die winkeliers werden dan bedoeld de winkels in het gebied van Nieuwstraat en 's-Heer Hendrikskinderenstraat, toen twee straten met veel winkels. Aanvankelijk hoopten die winkeliers ook met deze nieuwe woonwijk extra klanten te trekken. Een vurige wens van hen was bijvoorbeeld de aanleg van een parkeerterrein tussen de 's-Heer Hendrikskinderenstraat en Molendijk, het huidige Molenplein. En een goede verbinding tussen de nieuwbouwwijk en het noordelijke stadsdeel. Beiden zijn er gekomen maar de winkeliers in dat stadsdeel zijn inmiddels verdwenen. In de jaren zeventig kreeg de Goese Polder met de bouw van De Spinne een eigen winkelcentrum.

Ina (76) en Huub (80) van der Post de eerste bewoners van de Goese Polder in 2019 (foto: Leon Janssens)

FdK

Voor dit artikel is gebruik gemaakt van informatie van de website krantenbankZeeland.